

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

3 בפברואר 2014

839

ג' באדר א' התשע"ד

עמוד

הצעת חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות (תיקון מס' 2), התשע"ד-2014 338

הצעת חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות (תיקון מס' 2), התשע"ד-2014

1. בחוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005' (להלן – החוק פרק א' הוספת כותרת העיקרי), לפני סעיף 1 יבוא:
2. תיקון סעיף 1 בסעיף 1 לחוק העיקרי –
- (1) לפני ההגדרה "בעלים של מקום" יבוא:

"הממונה על החקירה" – השוטר שמונה להיות האחראי על החקירה, ואם לא מונה אחראי כאמור – השוטר בעל הדרגה הבכירה ביותר החוקר את העבירה;

"אתר אינטרנט" – אתר אינטרנט שיש לציבור אפשרות כניסה או גישה אליו, אף אם הכניסה או הגישה דורשים שימוש בקוד או בסיסמה, בין בתשלום ובין בלא תשלום, בין אם השרת שהוא מאוחסן בו נמצא בישראל ובין אם הוא נמצא מחוץ לישראל";

ד ב ר י ה ס ב ר

בין השאר, להימורים בלתי חוקיים, לחומרים פדופיליים ולרכישת סמים מסוכנים. זמינות גבוהה זו חושפת לסכנה את הציבור, ובכלל זה ציבור הזקוק להגנה כגון קטינים, מהמרים, מכורים או מי שנקלעו לקשיים כלכליים. העובדה שפעמים רבות השרתים של אתרי האינטרנט, אתרים והבעלים שלהם נמצאים מחוץ לישראל ומחוץ ליכולת האכיפה הפלילית של משטרת ישראל, מביאה לכך שניתוק היכולת לצרוך את תוצרי העבירה ולעשות בהם שימוש, היא הדרך היחידה כמעט להביא לצמצום תופעות עברייניות אלה.

לגבי אתרי הימורים, בעבר סברה משטרת ישראל על דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, כי הגבלת גישה לאתר אפשרית מכוח סעיף 229 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין). עם זאת, היועץ המשפטי לממשלה קבע כי יש לקדם תיקון חוק שיבהיר ויסדיר מפורשות את היקף סמכות זו. לאחרונה הכריע בית המשפט העליון בסוגייה זו וקבע כי סעיף 229 לחוק העונשין אינו מאפשר להורות לספק גישה לחסום גישה לאתר אינטרנט, וכי הסוגייה מונחת לפתחו של המחוקק (ע"מ 3782/12 מפקד מחוז תל אביב – יפו במשטרת ישראל ואח' נ' איגוד האינטרנט הישראלי ואח' (פורסם נבנו)). מתן הסמכות להגביל את הגישה לאתרי ההימורים שבאינטרנט, תיעשה מקום שקיימת אינדיקציה לכך שהאתר קשור לארגון פשיעה.

סעיף 2 להגדרה "אתר אינטרנט" – לאור אופייה הגלובלי של רשת האינטרנט, מוצעת הגדרה מרחיבה לאתר אינטרנט אשר אינה מתחשבת במיקומו הגאוגרפי של השרת שבו מאוחסן האתר, או במידת נגישותו של האתר לציבור הרחב. הגדרה זו קובעת הסדר

כללי חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, התשס"ה-2005 (להלן – החוק או חוק הגבלת שימוש במקום), מסמיך כיום הן את המשטרה והן את בית המשפט להורות על הגבלת השימוש במקום המשמש לזנות, לסרסרות לזנות או לסחר בבני אדם. הניסיון המעשי בהפעלת החוק וכן הצורך בהתאמת אמצעי האכיפה לעבירות נוספות, לרבות לתופעות פשיעה חמורות בזירת המרשתת (האינטרנט), הם העומדים בבסיס הצעת חוק זו.

מוצע להסדיר מחדש ובאופן בהיר את הסמכות להורות על הגבלת השימוש במקומות המשמשים לביצוע עבירות. כך, במקום הליכים מקבילים, מינהלי ושיפוטי, שהיחס ביניהם אינו ברור, ייקבע הליך אחד ברור שתחילתו במתן צו לפי החלטת קצין משטרה בכיר ומוסמך ל-30 ימים והמשכו בהארכה על ידי בית המשפט. בנוסף, מוצע להוסיף עבירות לרשימה הקיימת כיום, במטרה לאגד תחת מסגרת חוקית אחת, ככל האפשר, את נושא הסמכות המשטרתית כלפי מקומות שבהם מבוצעות עבירות שחומרתן או אופיין מחייבים מענה מינהלי מהיר אף לפני נקיטת הליכים פליליים. כמו כן מוצעים תיקונים נדרשים נוספים, למשל בתחום סדרי הדין, להבטחת הליך הוגן ויעיל.

בשנים האחרונות חל גידול ניכר בשימוש ברשת האינטרנט. השימוש ברשת האינטרנט מאפשר תקשורת נוחה וזולה וזרימת מידע נגיש וחופשי. במקביל להתרחבות השימוש באינטרנט ככלי יעיל ומרכזי בהתנהלות היומיומית, התרחב גם השימוש בו לשם ביצוע פעולות שליליות ובלתי חוקיות. אתרים רבים, שפעמים רבות ממוקמים מחוץ לישראל, מציעים גישה זמינה וקלה ביותר,

¹ ס"ח התשס"ה, עמ' 426; התשס"ז, עמ' 6.

(2) אחרי ההגדרה "בעלים של מקום" יבוא:

"חוק מאבק בארגוני פשיעה" – חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003;
"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996³;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁴;

"ספק גישה לאינטרנט" – כהגדרתו בסעיף 4ט(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982⁵;

"ספק שירות איתור אינטרנטי" – מי שמספק באמצעות האינטרנט שירות שמהותו מתן אפשרות לאתר באופן אלקטרוני מידע המצוי ברשת האינטרנט;

"פקודת הסמים המסוכנים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973⁶;

"צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט" – צו שהוצא לפי סעיף 4ב⁷;

(3) ההגדרות "עבירה", "צו הגבלה מינהלי" ו"צו הגבלה שיפוטי" – יימחקו;

(4) במקום ההגדרה "צו הגבלת שימוש" יבוא:

"צו הגבלת שימוש במקום" – צו שהוצא לפי סעיף 3;

"קצין משטרה מוסמך" – מפקד מחוז או מפקד יחידה ארצית במשטרת ישראל שהוא בדרגת תת-ניצב ומעלה⁸.

3. אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:

"פרק ב': הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות."

4. סעיף 2 לחוק העיקרי – בטל.

הוספת כותרת פרק ב'

ביטול סעיף 2

ד ב ר י ה ס ב ר

צו להגבלת שימוש במקום: מסלול הכרוך באישור בית המשפט (לפי סעיף 2 לחוק), ומסלול המאפשר למפקד מחוז במשטרת ישראל להוציא צו מינהלי (לפי סעיף 3 לחוק).

מוצע לבטל את סעיף 2 לחוק ולהחליף את סעיף 3, כך שבמקום שני הליכים מקבילים כאמור, החוק יאפשר מסלול אחד שתחילתו בצו שבסמכות של קצין משטרה בכיר אשר מוגבל בזמן לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, והארכתו אך בסמכות בית המשפט. הוצאת צו ראשון על ידי בית המשפט תתאפשר במקרה שבו מוגש כתב אישום ובמקביל לו מבקש תובע צו הגבלת שימוש במקום עד תום ההליכים או עד החלטה אחרת של בית המשפט.

יצוין כי המודל הדו-שלבי וסוג ההליך כמתואר לעיל, דומה לזה של הסמכות לתפוס חפץ הקשור בעבירה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בחקיקה הקיימת ובתזכיר חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – המצאה, חיפוש, כניסה ותפיסה), התשע"א-2011.

דומה לזה הקיים ביחס למקומות פיזיים, בכך שאינה דורשת כי האתר יהיה זמין לכלל האוכלוסייה.

להגדרה "ספק גישה לאינטרנט" – מוצע להפנות להגדרת המושג כיום בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982: "מי שקיבל רישיון לפי חוק זה או מי שפועל מכוח היתר כללי לפיו הנותן שירות גישה לאינטרנט, לרבות בעל רישיון כללי למתן שירותי רדיו וטלפון נייד ובעל רישיון רדיו טלפון נייד ברשת אחרת, הנותנים שירות כאמור באמצעות ציוד קצה נייד".

להגדרה "ספק שירות איתור אינטרנטי" – ההגדרה המוצעת כוללת שני סוגי שירותים אינטרנטיים: מנועי חיפוש המאפשרים לאתר מידע ברשת האינטרנט ופורטלים באינטרנט המהווים מדריכי אתרים בנושאים שונים.

סעיפים 3, 4, חוק הגבלת שימוש במקום, בנוסחו הנוכחי, 11 ו-13 כולל שני מסלולים מקבילים להוצאת

² ס"ח התשס"ג, עמ' 502.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁵ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

3. "צו הגבלת שימוש במקום (א) היה לקצין משטרה מוסמך יסוד סביר להניח כי מקום משמש לביצוע עבירה המנויה בתוספת וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה כאמור אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא ליתן צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, והוא רשאי להאריכה לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

ד ב ר י ה ס ב ר

אזרחי והערער יידון לפני שופט יחיד.
(ז) הוראות חוק זה לענין צו הגבלת שיפוטי יחולו גם לענין הארכה של צו הגבלת שיפוטי.

צו מינהלי להגבלת שימוש במקום

3. (א) (1) היה למפקד מחוז במשטרת ישראל חשד סביר כי מקום משמש לביצוע עבירה וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא ליתן צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, והוא רשאי להאריכה לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(2) עותק של הצו יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה בסריבה בניסיונות הענין.

(ב) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלת מינהלי רשאי לעתור לביטולו או לשינוי תנאים בו לבית משפט השלום; בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לשנות בו תנאים או לאשרו; על החלטת בית משפט השלום ניתן לערער לבית משפט מחוזי כאמור בסעיף 1(ו).

לסעיפים 3, 3א ו-6 המוצעים ולתוספת המוצעת

מוצע להרחיב את הסמכות למתן צו הגבלת שימוש במקום כך שתאפשר הגבלת שימוש במקומות המשמשים לביצוע עבירות נוספות, כגון: מקומות להימורים בלתי חוקיים, ייצור או אחזקת סמים, הפצתם של חומרים מסכנים, מסחר בחלקי רכב גנובים, או מכירת עותקים מפרי זכויות יוצרים. לגבי חלק מהמקומות האמורים יש כיום סמכות סגירה מכוח סעיף חוק שונים, שמוצע כעת לאגדם תחת סמכות משטרתית ברורה ואחידה, ולגבי חלק מאותם מקומות אין כיום סמכות משטרתית שכוז אף שקיים בכך צורך לפי מה שנלמד מפעילות האכיפה בשטח (סעיף 3(א) והתוספת המוצעים). את רשימת העבירות שבתוספת יהיה ניתן לתקן או לעדכן בצו של שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (סעיף 6 המוצע).

עוד מוצע לעגן בחוק את זכותו של מי שנפגע מהצו להביא את טיעונו לפני הגורם בעל הסמכות למתן הצו.

להלן נוסח סעיפים 2 ו-3 לחוק הגבלת שימוש במקום שמוצע לבטל ולהחליף כאמור:

"צו שיפוטי להגבלת שימוש במקום"

2. (א) (1) בית משפט השלום, רשאי לבקשת תובע, ליתן צו להגבלת שימוש במקום, בהליך אזרחי, אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמקום ימשמש לביצוע עבירה אם לא יינתן צו הגבלת שימוש.

(2) בבואו ליתן צו הגבלת שיפוטי ישקול בית המשפט, בין השאר, ביצוע עבירות קודמות במקום, את ידיעת בעל המקום או המחזיק או על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום ואת מידת הפגיעה שיגרם להם הצו.

(ב) הודעה על בקשה למתן צו הגבלת שיפוטי תוצג במקום שאליו מתייחסת הבקשה ותומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בניסיונות הענין; בית המשפט לא ייתן צו כאמור אלא לאחר שנתן להם, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ג) עותק של צו הגבלת שיפוטי יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בניסיונות הענין.

(ד) צו הגבלת שיפוטי יעמוד בתוקפו לתקופה שתיקבע בו ואשר לא תעלה על 90 ימים, אלא אם כן בוטל בתקופת תוקפו בידי בית משפט; בית המשפט רשאי להאריך את תוקפו של צו הגבלת שיפוטי לתקופות נוספות שלא יעלו כל אחת על 90 ימים.

(ה) (1) בית משפט שנתן צו הגבלת שיפוטי רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ואשר לא הזומן להשמיע את טענותיו.

(2) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלת שיפוטי שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.

(ו) תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מצו הגבלת שיפוטי רשאי לערער על החלטת בית המשפט לבית משפט מחוזי בדרך שמערערים על החלטה בענין

(ב) עותק של הצו כאמור בסעיף קטן (א) יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום אם ניתן לאתרום בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי מי שרואה עצמו נפגע מהצו לפנות לקצין משטרה מוסמך בבקשה לטעון בפניו את טענותיו בעניין; שימוע כאמור יתקיים בהקדם האפשרי.

(א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה או של תובע, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן.

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה המנויה בתוספת, רשאי בית המשפט הדין בעבירה, לבקשת תובע –

(1) אם ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת שימוש במקום – לצוות על הארכת תוקפו של הצו עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע;

(2) אם לא ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת שימוש במקום – לצוות על הגבלת השימוש במקום עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע.

(ג) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף קטן (א) או (ב)(1), יתקיים הדיון בבקשת ההארכה בהקדם האפשרי, והצו המקורי יישאר בתוקפו לתקופה נוספת של 30 ימים מתום התקופה שעליה הורה הקצין המוסמך אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.

צו הגבלת שימוש במקום יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום, לרבות סגירת המקום לתקופה הנקובה בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע המשך ביצוע עבירה במקום.

מתן צו הגבלת שימוש במקום או הארכת תוקפו בידי בית המשפט

א.3

תוכנו של צו הגבלת שימוש במקום

4.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 4 המוצע

סעיף 4 לחוק קובע כיום כדלקמן:

“תוכנו של צו הגבלת שימוש

4. צו הגבלת שימוש יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום הנקוב בצו ולתקופה הנקובה בצו, לרבות בדרך של סגירת המקום והכל במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע ביצוע עבירה במקום.”

מוצע להחליף את סעיף 4 האמור ולהתאים את נוסחו לאיחודם של המסלולים המקבילים של הוצאת צו הגבלת שימוש במקום, כאמור לעיל, להליך דו־שלבי.

עם זאת, קיומו של שימוע מוקדם בהקשר של מקומות פיזיים שבהם מתבצעות עבירות עלול לסכל את החקירה שככלל תתקיים במקביל ולעתים באופן סמוי. לפיכך, מוצע לקבוע כי שימוע ייערך בהקדם האפשרי לאחר מתן הצו (סעיף 3ג) המוצע).

בשל החשש מפני סיכול החקירה לאחר תפוגת הצו, נקבע כי דיון בבקשת הארכה של צו הגבלת שימוש במקום ייערך בהקדם האפשרי והצו המקורי יישאר בתוקפו 30 ימים נוספים או עד להחלטה אחרת של בית המשפט, לפי המוקדם מבין המועדים (סעיף 3אג) המוצע).

"פרק ג': הגבלת גישה לאתר אינטרנט לשם מניעת ביצוע עבירות

א.4. בפרק זה, "עבירה" – כל אחת מאלה:

- (1) עבירה לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין;
 - (2) עבירה לפי סעיף 225 לחוק העונשין;
 - (3) עבירה לפי סעיפים 13 או 14 לפקודת הסמים המסוכנים.
- ב.4. א) שוכנע קצין משטרה מוסמך כי אתר אינטרנט משמש לביצוע עבירה וכי יש יסוד סביר לחשש שאתר האינטרנט ימשיך לשמש לביצוע העבירה אם לא תוגבל הגישה אליו, רשאי הוא לתת צו המורה לספק גישה לאינטרנט להגביל את הגישה לאותו אתר אינטרנט לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.
- ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יינתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט –

- (1) לגבי אתר אינטרנט המשמש לביצוע עבירה כאמור בפסקה (2) להגדרה "עבירה", אלא אם כן היה לקצין המשטרה המוסמך יסוד סביר להניח כי פעילות האתר קשורה לפעילותו של ארגון פשיעה כהגדרתו בחוק מאבק בארגוני פשיעה;
 - (2) לגבי אתר אינטרנט המשמש לביצוע עבירה כאמור בפסקה (3) להגדרה "עבירה", אם נעברת באתר עבירה כאמור רק לעניין החומרים המנויים בפרטים 1 ו-2 בסימן א' לחלק א' בתוספת הראשונה לפקודה.
- ג) צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט יכול שיינתן גם אם אתר האינטרנט משמש לפעילות חוקית נוסף על כך שהוא משמש לביצוע עבירה (להלן – אתר מעורב), ובלבד שהצו יורה, ככל האפשר, כי הגבלת הגישה תהיה רק לגבי החלק של אתר האינטרנט המשמש לביצוע העבירה.

ד ב ר י ה ס ב ר

בדומה לצו הגבלת שימוש במקום פיסית, מוצע גם לעניין האינטרנט הליך דו-שלבי, אשר ראשיתו בצו מוגבל בזמן מאת קצין משטרה מוסמך ובכיר, והארכתו רק בסמכות שיפוטית. עם זאת, בשונה מהמקומות הפיסיים, בהקשר של אתרי אינטרנט מוצע להסמיך את בית המשפט לאחר הארכה ראשונה, להפוך את הצו לקבוע. סמכות זו נובעת מההבדל המהותי בין מקרקעין לאתרי אינטרנט, הן לעניין האפשרות לשנות את סוג הפעילות המתבצעת בתוך אותו אתר מסוים והן לעניין מידת הפגיעה של סגירת מקרקעין או בית עסק לעומת חסימת גישה לאתר אינטרנט (סעיפים 4ב(א) ו-4ג המוצעים).

מוצע להבהיר בחוק כי הסמכות קיימת גם במקרים שבהם לצד הפעילות הבלתי חוקית מתקיימת באתר גם

סעיף 6 מוצע להוסיף לחוק את פרק ג' שעניינו הסמכות להורות לספק גישה לאינטרנט, ובמקרים מסוימים גם לספק שירות איתור אינטרנטי, על הגבלת גישה לאתר אינטרנט לשם מניעת ביצוע עבירות (סעיף 4ב המוצע).

מוצע כי צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט יינתן אם מבוצעות באותו אתר עבירות פליליות של ארגון או עריכה של הימורים בלתי חוקיים הקשורים לפעילותו של ארגון פשיעה, פרסום תועבה המציג קטינים (פדופיליה) (הגדרת "עבירה" בסעיף 4א המוצע), או מכירת סמים מסוכנים להוציא סמים קלים (פריטים 1 ו-2 בסימן א' לחלק א' בתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים – קנבוס ושרף של קנבוס).

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), אם התקיימו הנסיבות המאפשרות מתן צו כאמור באותו סעיף קטן בקשר לאתר מעורב, וקצין המשטרה המוסמך סבר שניתן באמצעות ספק שירות איתור אינטרנטי להגביל את הגישה באופן ממוקד רק לגבי החלק של אתר האינטרנט המשמש לביצוע העבירה, רשאי הוא להורות לספק שירות איתור אינטרנטי להגביל את הגישה כאמור.

(ה) צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט יכול לכלול את פרטי אתר האינטרנט שיש להגביל את הגישה אליו, את אופן הגבלת הגישה ואת תקופת ההגבלה, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין.

(ו) לא יינתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט אלא לאחר שנמסרה הודעה לספק הגישה לאינטרנט או לספק שירות האיתור האינטרנטי, לפי העניין, ולבעלים או למפעיל של אתר האינטרנט אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה, ולפיה יש יסוד סביר לחשד כי באתר האינטרנט מבוצעת עבירה והגבלת הגישה לאתר האינטרנט מתבקשת לצורך מניעת המשך ביצוע העבירה, וניתנה להם הזדמנות סבירה לטעון את טענותיהם.

(ז) משטרת ישראל תפרסם הודעה, שתוכנה ייקבע בידי השר בהסכמת השר לביטחון הפנים, בדבר מתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט או בדבר החלטת בית משפט לפי סעיף 4ג, באתר האינטרנט של משטרת ישראל וכן בשני עיתונים יומיים; הפרסום בעיתונים ייעשה לפחות בעיתון יומי אחד בעל תפוצה רחבה בשפה העברית, ובעיתון יומי או עיתון המתפרסם מדי שבוע לפחות, בעל תפוצה רחבה היוצא לאור בישראל בשפה הערבית.

(א) בית משפט רשאי, על פי בקשה של הממונה על החקירה או תובע, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, אם שוכנע כי הגבלת הגישה לאתר האינטרנט חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה באתר, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן.

מתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט או הארכת תוקפו בידי בית המשפט

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע מעגן את זכותם של ספק גישה לאינטרנט או ספק שירות איתור אינטרנטי, וכן של בעלים או מפעיל של אתר אינטרנט אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה, לשימוע לפני הוצאת הצו (סעיף 4ב(ו) המוצע).

עוד מוצע כי המשטרה תפרסם את דבר מתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט או החלטת בית משפט להאריך צו כאמור או להוציא צו כאמור עד תום ההליכים. מוצע כי תוכן מדויק של הפרסום ייקבע בתקנות, שכן יש מקום לשקול אילו פרטים ניתן לכלול, כך שמחד גיסא תהיה שקיפות לפעולה המשטרתית, ומאידך גיסא לא יפורסם

פעילות חוקית. אתרים אלה נקראים בחוק המוצע "אתרים מעורבים". הסמכות המרכזית בעניין חסימת הגישה לאתרים מופנית לבעלי רישיון של ספק גישה לאינטרנט לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. נכון להיום הטכנולוגיה אינה מאפשרת בדרך זו חסימת גישה לרפים מסוימים מתוך האתר, אלא רק לאתר כולו. כדי לתת מענה מדויק יותר לתכנים בלתי חוקיים בתוך אתר מעורב, מוצע כי במקרים המתאימים הסמכות יכול שתהיה מופנית גם לספקי שירותי איתור אינטרנטי, היינו בעיקר מנועי חיפוש או אתרי אינדקס (סעיף 4ב(ג) ו(ד) המוצע).

(ב) האריך בית המשפט את תוקפו של צו כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להפוך את הצו לצו קבוע, ובלבד ששוכנע כי הדבר חיוני למניעת המשך ביצוע העבירה באתר.
 (ג) הוגש כתב אישום בעבירה, רשאי בית המשפט הדין בה, לבקשת תובע –

- (1) אם ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט – לצוות על הארכת תוקפו של הצו עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע;
 (2) אם לא ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט – לצוות על ספק גישה לאינטרנט או על ספק שירות איתור אינטרנטי להגביל את הגישה לאתר או לחלק האתר המשמש לביצוע העבירה, לפי העניין, עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע.
 (ד) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט לפי סעיף קטן (א), (ב) או (ג)(1), יתקיים הדיון בבקשת ההארכה בהקדם האפשרי, והצו המקורי יישאר בתוקפו לתקופה נוספת של 30 ימים מתום התקופה שעליה הורה הקצין המוסמך אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.”

7. לפני סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא: הוספת כותרת פרק ד' הוספת סעיף 5

“פרק ד’: הוראות כלליות.”

8. בסעיף 5 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 5

- (1) בכותרת השוליים, המילים “הגבלת שימוש” – יימחקו;
 (2) האמור בו יסומן “(א)”, ובו, אחרי “הגבלת שימוש” יבוא “במקום”;
 (3) בסופו יבוא:

“ב) ניתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט, יהיו נתונות לשוטר הסמכויות לפי סעיף קטן (א), לגבי משרדי ספק הגישה לאינטרנט או ספק שירות האיתור האינטרנטי, לפי העניין.”

9. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיפים 5א עד 5ה

ערוור על צו 5א. (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלת שימוש במקום או מצו הגבלת גישה לאתר אינטרנט רשאי לערער עליו לבית המשפט, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.
 (ב) על דיון בערעור לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 5ג.

ד ב ר י ה ס ב ר

האיתור האינטרנטי, לצורך הבטחת קיומו של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט.

סעיפים מוצע לייחד פרק להוראות של סדרי דין והוראות 7 ו-9 כלליות נוספות הנוגעות ליישום החוק.

מוצע לקבוע סעיף סדרי דין אחיד לעניין הדיונים בבית המשפט בבקשות לפי החוק. אף שההליך בבית המשפט סובב סביב ביצוען של עבירות פליליות, ויש להניח שידונו בבקשות אלה שופטים מהתחום הפלילי, ולעתים

מידע, כגון כתובת האתר שנחסם, שיאפשר למשתמשי האינטרנט לעקוף את החסימה בדרכים טכנולוגיות שונות (סעיף 4ב(ז) המוצע).

סעיף 8 נוכח הרחבת האפשרויות של מתן צווי הגבלת השימוש לפי חוק זה גם לגבי מקום וגם לגבי אתר אינטרנט, מוצע להרחיב את הסמכות הנתונה לשוטר לפי סעיף 5 לחוק, להיכנס למקום שלגביו ניתן הצו ולהפעיל סמכויות שתכליתן לוודא את קיומו של הצו, כך שיחולו גם לגבי כניסה למשרדי ספק הגישה לאינטרנט או ספק שירות

- ב.5. לעניין בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום או בקשה למתן צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף 3א, ולעניין בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט או בקשה למתן צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט לפי סעיף 4ג (בסעיף זה – הבקשה), יחולו הוראות אלה:
- (1) הבקשה תוגש בכתב ותיתמך בהצהרה של קצין משטרה מוסמך;
- (2) המשיב בבקשה יהיה –

- (א) לעניין צו הגבלת שימוש במקום – הבעלים של המקום שלגביו מוגשת הבקשה או המחזיק בו;
- (ב) לעניין צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט – ספק הגישה לאינטרנט או ספק שירות האיתור האינטרנטי שכלפיו ניתן הצו, וכן הבעלים או המפעיל של אתר האינטרנט;
- (3) הדיון בבקשה יתקיים במעמד המשיב אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה;
- (4) לשם החלטתו בבקשה רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט;
- (5) הדיון בבקשה יתועד בפרוטוקול בלי שיהיה בתיעוד כדי לגלות חומר חסוי כמשמעותו בסעיף 4ג(א), והפרוטוקול יימסר לצדדים.

- ג.5. (א) בדיון בבקשה כאמור בסעיף 5ב, רשאי הממונה על החקירה או תובע, לפי העניין, לבקש לפרט או להציג לפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם הוא מבסס את טענותיו (בסעיף זה – חומר חסוי); בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף נימוקים.
- (ב) בית המשפט רשאי להיענות לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ולהסתמך על החומר החסוי, אם מצא כי גילוי בנוכחות המשיב עלול לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; החומר החסוי יסומן, יוחזר למבקש לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול.

ד ב ר י ה ס ב ר

בבקשה כאמור מתקיים גם הליך בעניין בקשת המשטרה לעצור חשוד באותן עבירות במעצר ימים לצורכי חקירה, מוצע כי יחולו לעניין הגשת חומר חסוי הוראות סעיף 15(ג), (ד) ו-(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן – חוק המעצרים), שבו דרך המלך היא הצגת ראיות לפני השופט בלבד, כדי למנוע שיבוש המשך החקירה (סעיף 5 המוצע).

עוד מוצע להעניק זכות לכל מי שרואה את עצמו נפגע מצו שהוציא קצין משטרה מוסמך לפי החוק, לערער על החלטת הקצין לבית משפט (סעיף 5א המוצע), וכן זכות

אף שופטים הדנים בהליך הפלילי המלא בשל אותן עבירות, הרי שמדובר בהליך מיוחד ובעל סממנים מינהליים, כגון דרך הגשת הבקשה לבית המשפט, האפשרות לבקש להציג ראיות חסויות וסמכות בית המשפט להכריע על בסיס ראיות מינהליות ובלא דרישת נטל הוכחה פלילי (סעיף 5ב המוצע).

מוצע לאפשר למשטרה לבקש להציג לפני בית המשפט מידע חסוי שלא יועבר למשיב בבקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום או של צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט. ואולם במקרים שבהם במקביל לדיון

(ג) בית המשפט יודיע למבקש ולמשיב על החלטתו בבקשה לפי סעיף קטן (א), ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר איגילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי המבקש להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר החסוי, ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון המשיב והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(ה) אם במועד הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א), היה תלוי ועומד גם הליך לפי סימן ג' בפרק ב' לחוק המעצרים בעניינו של חשוד בעבירה שבקשר אליה הוגשה הבקשה, לא יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד) ויחולו על הדיון בבקשה הוראות סעיף 15(ג), (ד) ו-(ה) לחוק המעצרים.

(ו) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר איגילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי תובע לערער על החלטת בית המשפט בעניין זה בתוך 15 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערוור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

(ז) הודיע תובע לבית המשפט שהחליט כאמור בסעיף קטן (ו) כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן, לא יעביר בית המשפט את החומר החסוי למשיב עד להכרעה בערעור.

(ח) בדיון בערעור לפי סעיף קטן (ו) רשאי בית המשפט לעיין בחומר החסוי ולקבל פרטים נוספים מהתובע בלי לגלותם למשיב.

75. ערעור על החלטת בית משפט הממונה על החקירה, תובע, בעלים של מקום, מחזיק בו, ספק גישה לאינטרנט, ספק שירות איתור אינטרנט, בעלים או מפעיל של אתר אינטרנט, רשאים לערער על החלטת בית משפט לפי פרקים ב' או ג' או לפי סעיף 5א בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערוור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

75. סמכות שיפוט הוראות סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים, לעניין הסמכות המקומית והעניינית של בתי המשפט, יחולו גם בכל עניין שחוק זה דן בו, אלא אם כן נקבע מפורשות אחרת.

10. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

6. "הפרה של צו המפר הוראות צו לפי חוק זה, דינו – מאסר שנתיים."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 10 סעיף 6 לחוק קובע כיום כי "המשתמש במקום או המרשה לאחר להשתמש במקום בניגוד לצו הגבלת שימוש, דינו – מאסר שנתיים". מוצע להחליף את הסעיף האמור ולקבוע במקומו עבירה פלילית שעניינה הפרת צו שניתן לפי הוראות חוק זה, וזאת כדי להתאים את העבירה גם לנסיבות שבהן ניתן צו להגבלת גישה לאתר אינטרנט.

לצדדים לערער על החלטת בית המשפט לפני ערכאת הערעור (סעיף 75 המוצע).

לבסוף מוצע לקבוע כי הסמכות המקומית והעניינית בעניינים שחוק הגבלת שימוש במקום דן בהם, תהיה נתונה לבית המשפט המוסמך לדון לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים (סעיף 75 המוצע).

11. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 6א

"שינוי התוספת 6א. השר רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת."

12. בסעיף 7 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 7

(1) בפסקה (1), במקום "צו הגבלת שימוש לפי סעיפים 2 ו-3" יבוא "צו הגבלת שימוש במקום או צו הגבלת גישה לאתר אינטרנט";

(2) במקום פסקאות (2) ו-(3) יבוא:

"(2) המצאת הודעה על הגשת בקשה או ערעור לפי חוק זה;

(3) סדרי הדין בבקשה או בערעור לפי חוק זה."

13. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא: הוספת תוספת

"תוספת"

(סעיפים 3 ו-3א)

(1) עבירות לפי סעיפים 199, 202, 204, 205, 225, 227, 228, 377א, 413ט, 413 או 413יא לחוק העונשין;

(2) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

(3) עבירה לפי סעיפים 61 ו-62 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007⁷;

(4) עבירה לפי סעיף 60א או (ב) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972⁸;

(5) עבירה לפי סעיפים 7, 9 או 10 לפקודת הסמים המסוכנים;

(6) עבירה לפי סעיפים 7 או 8 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013⁹;

(7) עבירה לפי סעיף 25א לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989¹⁰, בנסיבות שבהן נשקפת סכנה ממשית מהעיסוק בעבודת גז בלא רישיון."

14. בחוק העונשין, התשל"ז-1977, סעיף 229 – בטל. תיקון חוק העונשין

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) של מקום משחקים אסורים או מקום לעריכת הגרלות או הימורים;

(2) של מקום המשמש לעריכת משחקים בקלפים, במכונות משחק וכיוצא באלה, אף אם משחקים אלה אינם בגדר משחק אסור ואף אם ניתן למקום רישיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, אם הוא סבור שהמשך קיומו עלול לפגוע בשלום הציבור או בטובת תושבי הסביבה או להביא לעבריינות, לרבות לעריכת משחק אסור.

(ב) (בוטל).

(ג) (בוטל)."

סעיף 12 מוצע לתקן את ההוראות הנוגעות לסמכות התקנת התקנות של שר המשפטים לפי החוק, ולהתאימם לתיקונים המוצעים בהצעת החוק.

סעיף 14 לאור הסדרת סמכות סגירת מקומות המשמשים לארגון או לעריכה של הימורים במסגרת הצעת החוק, מוצע לבטל את ההסמכה המקבילה הקבועה בסעיף 229 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. יובהר כי גם לפי החוק המוצע, העובדה שלמקום מסוים ניתן רישיון עסק לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, אינה מחסנת אותו מפני הפעלת הסמכות שעניינה כאמור מניעת ביצוע עבירות מהעבירות המנויות בתוספת המוצעת.

להלן נוסח סעיף 229 לחוק העונשין שמוצע לבטלו:

"סגירת מקומות"

229. (א) מפקד משטרת מחוז במשטרת ישראל רשאי להורות על סגירתו –

⁷ ס"ח התשס"ח, עמ' 34.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 26, עמ' 511.

⁹ ס"ח התשע"ג, עמ' 221.

¹⁰ ס"ח התשמ"ט, עמ' 108.

